

معرفی نامهٔ اوّل یوحناى رسول

نامهٔ اوّل یوحناى رسول دو هدف اصلی را دنبال می‌کند: نخست، مؤمنان را تشویق می‌کند که در رفاقت و مصاحبت با خدا و پسرش عیسی مسیح زندگی کنند؛ دوّم، دربارهٔ تعالیم نادرستی که به این رفاقت صدمه می‌زند، هشدار می‌دهد. این تعالیم نادرست بر این اندیشه استوار بود که جهان مادی فی نفسه پلید است و تماس با آن باعث ناپاکی می‌شود. فقط روح پاک است. لذا عیسی مسیح، پسر خدا، نمی‌توانست جسم انسانی به خود بگیرد، چرا که جسم ناپاک است و خدا پاک. گروهی از این معلّمان تعلیم می‌دادند که برای رستگار شدن باید بدن را آزار داد و از قید آن رها شد؛ گروهی دیگر ادعا می‌کردند که چون نجات امری روحانی است که به روح انسان مربوط می‌شود، پس گناھانی که انسان با بدن خود می‌کند، تأثیری بر نجات او و سلامت روحش ندارد؛ پس می‌توان هر کاری کرد.

نویسنده برای مقابله با این تعالیم، به روشنی بیان می‌دارد که عیسی مسیح براستی انسان شد و جسم انسانی به خود گرفت. او همچنین تأکید می‌ورزد که همهٔ آنان که به عیسی ایمان دارند و خدا را محبت می‌کنند، باید از گناه و شرارت دوری گزینند و بخصوص محبت خود را در عمل به هموعان خویش نشان دهند.

تقسیمبندی کلی

- ۱- مقدمه (۱:۱-۴)
- ۲- نور و تاریکی (۱:۵ تا ۲:۲۹)
- ۳- فرزندان خدا و فرزندان شیطان (فصل ۳)
- ۴- راستی و ناراستی (۴:۱-۶)
- ۵- وظیفه ما در محبت کردن (۴:۷-۲۱)
- ۶- ایمان پیروزمند (فصل ۵)

نامهٔ اوّل یوحنا ی رسول

کلام حیات

در باب آنچه از آغاز بود و ما آن را شنیده و با چشمان خود دیده‌ایم، آنچه بدان نگریستیم و با دستهای خود لمس کردیم، یعنی کلام حیات: ^۱ حیات ظاهر شد؛ ما آن را دیده‌ایم و بر آن شهادت می‌دهیم. ما حیات جاویدان را به شما اعلام می‌کنیم، که با پدر بود و بر ما ظاهر شد. ^۲ ما آنچه را دیده و شنیده‌ایم به شما نیز اعلام می‌کنیم تا شما نیز با ما رفاقت* داشته باشید؛ رفاقت ما با پدر و با پسرش عیسی مسیح است. ^۳ ما این را به شما می‌نویسیم تا شادی‌مان کامل گردد.

گام برداشتن در نور

^۴ این است پیامی که از او شنیده‌ایم و به شما اعلام می‌کنیم: خدا نور است و هیچ تاریکی در او نیست. ^۵ اگر بگوییم با او رفاقت داریم، حال آنکه در تاریکی گام می‌زنیم، دروغ گفته‌ایم و بر راستی عمل نکرده‌ایم. ^۶ اما اگر در نور گام برداریم، چنانکه او در نور است، با یکدیگر رفاقت داریم و خون پسر او عیسی ما را از هر گناه* پاک می‌سازد.

^۷ اگر بگوییم بی‌گناهیم، خود را فریب داده‌ایم و راستی در ما نیست. ^۸ ولی اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او که امین و عادل است، گناهان ما را می‌آمرزد و از هر نادرستی پاکمان می‌سازد. ^۹ اگر بگوییم گناه نکرده‌ایم، او را دروغگو جلوه می‌دهیم و کلام او در ما جایی ندارد.

۳:۱ اصل یونانی این کلمه حاوی مفاهیم «مصاحبت» و «مشارکت» نیز هست؛ همچنین در آیات ۳، ۶، ۷.

۷:۱ یا: «از همهٔ گناهان».

۲ فرزندانم، این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید. اما اگر کسی گناهی کرد، شفیع^{*} نزد پدر داریم، یعنی عیسی مسیح پارسا. ^۲ او خود کفاره^{*} گناهان ما است، و نه گناهان ما فقط، بلکه گناهان تمامی جهان نیز.

اهمیت اطاعت

^۳ از این جا می‌دانیم او را می‌شناسیم که از احکامش اطاعت می‌کنیم. ^۴ آن که می‌گوید او را می‌شناسد، اما از احکامش اطاعت نمی‌کند، دروغ‌گوست و راستی در او جایی ندارد. ^۵ اما آن که از کلام او اطاعت می‌کند، محبت به خدا^{*} برآستی در او به کمال رسیده است. از این جا می‌دانیم که در او هستیم: ^۶ آن که می‌گوید در او می‌ماند، باید همان‌گونه رفتار کند که عیسی رفتار می‌کرد.

^۷ ای عزیزان، حکمی تازه به شما نمی‌نویسم، بلکه حکمی دیرین که از آغاز داشته‌اید. این حکم دیرین، همان پیام است که شنیدید. ^۸ در عین حال، حکمی که به شما می‌نویسم حکمی تازه است که حقیقت آن در او و نیز در شما نمایان است، زیرا تاریکی سپری می‌شود و نور حقیقی هم‌اکنون درخشیدن آغاز کرده است.

^۹ آن که می‌گوید در نور است اما از برادر خود نفرت دارد، هنوز در تاریکی به سر می‌برد. ^{۱۰} اما آن که برادر خود را محبت می‌کند، در نور ساکن است و هیچ چیز سبب لغزش او نمی‌شود. ^{۱۱} اما آن که از برادر خود نفرت دارد، در تاریکی است و در تاریکی گام برمی‌دارد. او نمی‌داند کجا می‌رود، زیرا تاریکی او را کور کرده است.

^{۱۲} ای فرزندان، به شما می‌نویسم،

۱:۲ یا «مدافعی».

۲:۲ یعنی طریق زدودن گناهان و فرونشاندن غضب خدا نسبت به گناهکار.

۵:۲ یا: «محبت خدا».

زیرا گناهانتان به خاطر نام او آمرزیده شده است.
 ۱۳ ای پدران، به شما می نویسم،
 زیرا او را که از آغاز است، شناخته‌اید.
 ای جوانان، به شما می نویسم،
 زیرا بر آن شُرور غلبه یافته‌اید.
 ای بچه‌ها، به شما نوشتم،
 زیرا پدر را شناخته‌اید.
 ۱۴ ای پدران، به شما نوشتم،
 زیرا او را که از آغاز است، شناخته‌اید.*
 ای جوانان، به شما نوشتم،
 زیرا توانایید و کلام خدا در شما ساکن
 است، و بر آن شُرور غلبه یافته‌اید.

دل نبستن به دنیا

۱۵ دنیا و آنچه را در آن است، دوست مدارید. اگر کسی دنیا را دوست بدارد،
 محبتِ پدر در او نیست. ۱۶ زیرا هرچه در دنیا است، یعنی هوای نفس، هوسهای
 چشم و غرورِ ناشی از مال و مقام، نه از پدر بلکه از دنیا است. ۱۷ دنیا و هوسهای آن
 گذراست، اما آن که خواست خدا را به جا می آورد، تا ابد باقی می ماند.

هشدار دربارهٔ «ضد مسیح»

۱۸ بچه‌ها، این ساعتِ آخر است و چنانکه شنیده‌اید «ضد مسیح» می آید،
 هم‌اکنون نیز ضد مسیحانِ بسیار ظهور کرده‌اند، و از همین درمی یابیم که ساعت
 آخر است. ۱۹ آنها از میان ما بیرون رفتند، اما از ما نبودند؛ چه اگر از ما

بودند، با ما می ماندند. ولی رفتنشان نشان داد که هیچ یک از ایشان از ما نبودند.

^{۲۰} اما شما مسیحی از آن قدّوس یافته اید و همگی دارای معرفت هستید. ^{۲۱} من اینها را به شما می نویسم، نه از آن رو که حقیقت را نمی دانید، بلکه از آن رو که آن را می دانید، و نیز می دانید که هیچ دروغی از حقیقت پدید نمی آید. ^{۲۲} دروغگو کیست، جز آن که مسیح بودنِ عیسی را انکار می کند. چنین کسی همان «ضد مسیح» است که هم پدر و هم پسر را انکار می کند. ^{۲۳} هر که پسر را انکار کند، پدر را هم ندارد و هر که پسر را اقرار کند، پدر را نیز دارد.

^{۲۴} بگذارید آنچه از آغاز شنیده اید در شما بماند؛ این گونه شما نیز در پسر و در پدر خواهید ماند. ^{۲۵} و این است آنچه او به ما وعده داده است، یعنی حیات جاویدان.

^{۲۶} من اینها را به شما درباره کسانی نوشتم که گمراهان می کنند. ^{۲۷} اما درباره شما باید بگویم آن مسح که از او یافته اید، در شما می ماند و نیازی ندارید کسی به شما تعلیم دهد، بلکه مسح او درباره همه چیز به شما تعلیم می دهد. آن مسح، حقیقی است، نه دروغین. پس همان گونه که به شما تعلیم داده است، در او بمانید.

فرزندان خدا

^{۲۸} پس حال، فرزندان، پیوسته در او بمانید تا آنگاه که او ظهور کند اطمینان داشته باشیم و هنگام آمدنش از وی شرمنده نشویم. ^{۲۹} اگر دریافته اید که او پارساست، پس می دانید آن که پارسایی را به عمل می آورد، از او زاده شده است.

۳ ببینید پدر چه محبتی به ما ارزانی داشته است تا فرزندان خدا خوانده شویم! و چنین نیز هستیم! از همین روست که دنیا ما را نمی شناسد، چرا که او را نشناخت. ^۲ عزیزان، اینک فرزندان خدا هستیم، ولی آنچه خواهیم بود هنوز آشکار نشده است. اما می دانیم آنگاه که او ظهور کند،* مانند او خواهیم بود، چون او را چنانکه هست خواهیم دید. ^۳ هر که چنین امیدی بر وی دارد، خود را پاک می سازد، چنانکه او پاک است.

^۴ هر کس گناه می کند برخلاف شریعت عمل می کند؛ گناه بواقع مخالفت با شریعت است. ^۵ شما می دانید که او ظهور کرد تا گناهان را از میان بردارد. در او هیچ گناهی نیست. ^۶ آن که در او می ماند گناه نمی کند، اما کسی که گناه می کند، او را نه دیده و نه شناخته است.

^۷ فرزندان، کسی شما را گمراه نسازد. هر که پارسایانه عمل می کند، پارساست، چنانکه او پارساست. ^۸ آن که گناه می کند از ابلیس است، زیرا ابلیس از همان آغاز گناه کرده و می کند. از همین رو پسر خدا ظهور کرد تا کارهای ابلیس را باطل سازد. ^۹ آن که از خدا زاده شده است گناه نمی کند، زیرا گوهر خدا در اوست؛ پس او نمی تواند گناهکار باشد، چرا که از خدا زاده شده است. ^{۱۰} فرزندان خدا و فرزندان ابلیس این گونه آشکار می شوند: آن که پارسایانه عمل نمی کند، از خدا نیست، و چنین است آن که برادر خود را محبت نمی کند.

محبت به یکدیگر

^{۱۱} همین است پیامی که از آغاز شنیدید، که باید یکدیگر را محبت کنیم. ^{۱۲} نه چون قائلان که از آن سرور بود و برادر خود را کشت. و چرا او را کشت؟ زیرا اعمال خودش بد بود و اعمال برادرش خوب. ^{۱۳} ای برادران، از اینکه دنیا از شما نفرت دارد، تعجب نکنید. ^{۱۴} ما می دانیم که از مرگ به زندگی منتقل شده ایم، زیرا

برادران را محبت می‌کنیم. هر که محبت نمی‌کند، در قلمرو مرگ باقی می‌ماند.^{۱۵} کسی که از برادر خود نفرت دارد، قاتل است و شما می‌دانید که هیچ قاتلی از سکونت حیات جاویدان در خود برخوردار نیست.

^{۱۶} محبت را از آنجا شناخته‌ایم که او جان خود را در راه ما نهاد، و ما نیز باید جان خود را در راه برادران بنهیم.^{۱۷} اگر کسی از مال دنیا برخوردار باشد و برادر خود را محتاج ببیند، اما شفقت خود را از او دریغ کند، چگونه محبت خدا در چنین کسی ساکن است؟^{۱۸} فرزندان، بیایید محبت کنیم، نه به زبان و در گفتار، بلکه به راستی و در کردار!^{۱۹} از این‌جا خواهیم دانست که به حق تعلق داریم، و خواهیم توانست دل خود را در حضور خدا مطمئن سازیم،^{۲۰} یعنی هرگاه دلمان ما را محکوم کند. زیرا خدا بزرگتر از دل‌های ما است و از همه چیز آگاه است.

^{۲۱} ای عزیزان، اگر دل ما، ما را محکوم نکند، در حضور خدا اطمینان داریم ^{۲۲} و هر آنچه از او درخواست کنیم، خواهیم یافت، زیرا از احکام او اطاعت می‌کنیم و آنچه موجب خشنودی اوست، انجام می‌دهیم.^{۲۳} و این است حکم او که به نام پسرش عیسی مسیح ایمان بیاوریم و یکدیگر را محبت کنیم، چنانکه به ما امر فرمود.^{۲۴} هر که از احکام او اطاعت می‌کند، در او ساکن است و او در وی. از این‌جا می‌دانیم او در ما ساکن است که روح خود را به ما بخشیده است.*

روحها را بیازماید

۴ ای عزیزان، هر روحی را باور مکنید، بلکه آنها را بیازماید که آیا از خدا هستند یا نه. زیرا انبیای دروغین بسیار به دنیا بیرون رفته‌اند.^۲ روح خدا را این‌گونه تشخیص می‌دهیم: هر روحی که بر آمدن عیسی مسیح در جسم بشری اقرار می‌کند، از خداست.^۳ و هر روحی که بر عیسی اقرار نمی‌کند، از

خدا نیست، بلکه همان روح «ضد مسیح» است که شنیده‌اید می‌آید و هم‌اکنون نیز در دنیاست.

۴ شما، ای فرزندان، از خدا هستید و بر آنها غلبه یافته‌اید، زیرا آن که در شماست بزرگتر است از آن که در دنیاست. ۵ آنها از دنیا هستند و از همین رو آنچه می‌گویند از دنیاست و دنیا به آنها گوش می‌سپارد. ۶ ما از خدا هستیم و کسی که خدا را می‌شناسد، به ما گوش می‌سپارد؛ ولی آن که از خدا نیست، به ما گوش نمی‌سپارد. روح حق و روح گمراهی را این گونه از هم باز می‌شناسیم.

محبت خدا و محبت ما

۷ ای عزیزان، یکدیگر را محبت کنیم، زیرا محبت از خداست و هر که محبت می‌کند، از خدا زاده شده است و خدا را می‌شناسد. ۸ آن که محبت نمی‌کند، خدا را نشناخته است، زیرا خدا محبت است. ۹ محبت خدا اینچنین در میان ما آشکار شد که خدا پسر یگانه خود را به جهان فرستاد تا به واسطه او حیات بیابیم. ۱۰ محبت همین است، نه آنکه ما خدا را محبت کردیم، بلکه او ما را محبت کرد و پسر خود را فرستاد تا کفاره گناهان ما باشد. ۱۱ ای عزیزان، اگر خدا ما را اینچنین محبت کرد، ما نیز باید یکدیگر را محبت کنیم. ۱۲ هیچ‌کس هرگز خدا را ندیده است؛ اما اگر یکدیگر را محبت کنیم، خدا در ما ساکن است و محبت او در ما به کمال رسیده است.

۱۳ از این جا می‌دانیم که در او می‌مانیم و او در ما، زیرا که از روح خود به ما داده است. ۱۴ و ما دیده‌ایم و شهادت می‌دهیم که پدر، پسر خود را فرستاده است تا نجات‌دهنده جهان باشد. ۱۵ آن که اقرار می‌کند عیسی پسر خداست، خدا در وی ساکن است و او در خدا. ۱۶ پس ما محبتی را که خدا به ما دارد شناخته‌ایم و به آن اعتماد داریم.

خدا محبت است و کسی که در محبت ساکن است، در خدا ساکن است و خدا در او. ۱۷ محبت اینچنین در میان ما به کمال رسیده است تا در روز داوری

اطمینان داشته باشیم، زیرا ما در این دنیا همان گونه‌ایم که او* هست. ^{۱۸} در محبت ترس نیست، بلکه محبت کامل ترس را بیرون می‌راند؛ زیرا ترس از مکافات سرچشمه می‌گیرد و کسی که می‌ترسد، در محبت به کمال نرسیده است.

^{۱۹} ما محبت می‌کنیم زیرا او نخست ما را محبت کرد. ^{۲۰} اگر کسی ادعا کند که خدا را محبت می‌نماید اما از برادر خود نفرت داشته باشد، دروغ‌گوست. زیرا کسی که برادر خود را، که می‌بیند، محبت نکند، نمی‌تواند خدایی را که ندیده است، محبت نماید. ^{۲۱} و ما این حکم را از او یافته‌ایم که هر که خدا را محبت می‌کند، باید برادر خود را نیز محبت کند.

ایمان به پسر خدا

هر که ایمان دارد عیسی همان مسیح است، از خدا زاده شده است؛ هر که پدر را محبت می‌کند، فرزند او را نیز محبت می‌کند. ^۲ از این جا می‌دانیم فرزندان خدا را محبت می‌کنیم که خدا را محبت می‌کنیم و از احکام او اطاعت می‌نماییم. ^۳ محبت به خدا همین است که از احکام او اطاعت کنیم و احکام او باری گران نیست. ^۴ زیرا هر که از خدا زاده شده است، بر دنیا غلبه می‌یابد و این است غلبه‌ای که دنیا را مغلوب کرده است، یعنی ایمان ما. ^۵ کیست آن که بر دنیا غلبه می‌یابد جز آن که ایمان دارد عیسی پسر خداست؟

^۶ اوست آن که با آب و خون آمد، یعنی عیسی مسیح. تنها نه با آب، بلکه با آب و خون؛ و روح است که شهادت می‌دهد، چون روح، حق است. ^۷ زیرا سه شاهد وجود دارد: ^۸ روح و آب و خون؛ و این سه با هم توافق دارند. ^۹ اگر ما شهادت انسان را می‌پذیریم، شهادت خدا بسی بزرگتر است، زیرا شهادتی است که خدا خود دربارهٔ پسرش داده است. ^{۱۰} هر که به پسر خدا ایمان دارد، این شهادت را در خود دارد. اما آن که شهادت خدا را باور نمی‌کند، او را دروغگو

شمرده است، زیرا شهادتی را که خدا دربارهٔ پسر خود داده، نپذیرفته است.^{۱۱} و آن شهادت این است که خدا به ما حیات جاویدان بخشیده، و این حیات در پسر اوست.^{۱۲} آن که پسر را دارد، حیات دارد و آن که پسر خدا را ندارد از حیات برخوردار نیست.

خاتمه

^{۱۳} اینها را به شما نوشتم که به نام پسر خدا ایمان دارید، تا بدانید که از حیات جاویدان برخوردارید.^{۱۴} این است اطمینانی که در حضور او داریم که هرگاه چیزی بر طبق ارادهٔ وی درخواست کنیم، ما را می‌شنود.^{۱۵} و اگر می‌دانیم که هر آنچه از او درخواست کنیم ما را می‌شنود، پس اطمینان داریم که آنچه از او خواسته‌ایم، دریافت کرده‌ایم.

^{۱۶} اگر کسی ببیند برادرش گناهی می‌کند که به مرگ نمی‌انجامد، دعا کند و خدا* به او حیات خواهد بخشید. این را دربارهٔ کسی می‌گوییم که گناهِش به مرگ نمی‌انجامد. گناهِانی وجود دارد که به مرگ می‌انجامد. دربارهٔ چنین گناهِانی نمی‌گوییم که باید دعا کرد.^{۱۷} هر عمل نادرستی گناه است، ولی گناهی هم هست که به مرگ نمی‌انجامد.

^{۱۸} ما می‌دانیم که هر که از خدا زاده شده است، گناه نمی‌کند، بلکه آن «مولود خدا» او را حفظ می‌کند و دست آن شرور به او نمی‌رسد.^{۱۹} ما می‌دانیم که از خدا هستیم و تمامی دنیا در آن شرور لمیده است.^{۲۰} همچنین می‌دانیم که پسر خدا آمده و به ما بصیرت بخشیده تا حق را بشناسیم، و ما در او هستیم که حق است، یعنی در پسر او عیسی مسیح. اوست خدای حق و حیات جاویدان.^{۲۱} فرزندان، خود را از بتها محفوظ نگاه دارید.